

Φουρτούλης καὶ Λελοφουρτούλης. Ὁ ἐλαφρό-
μυαλος, ὁ τρελούτσικος.

Φούρτα· ἡ κορυφή δένδρου κτλ, καὶ ὁ κροσσός·
καὶ ἡ φρ. «ἔχει δουλιὰς μὲ φούνταις» λέγεται εἰ-
ρωνικῶς ἐπὶ σπουδαίων ὑποθέσεων.

Φουρκοθελέα· εἶδος θηλιάς κινητῆς. «Τὸ ἔδεσε
φουρκοθελέα.»

Φουρτάγια. Αὐγὰ φουρτάγια. Λέγονται τὰ τηγα-
νισμένα ταρακτὰ αὐγὰ, καὶ σφουγγάτζα (omelette.)

Φουσκοδετριά. Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν φουσκώνουν τὰ
δένδρα (temps de la sève).

Φουκτιάζω ἀντὶ φουκτιάζω ἢ χουφτιάζω. Δράτ-
τω διὰ τῆς φούκτας, διὰ τῆς χειρός· καὶ φουκτιά
ἢ δραχμὴς, ἢ χερτιά· (ἴδε καὶ χαχλιάζω).

Φλασκάπηδα. Εἶδος ἀπίων ὁμοίου μεγέθους μὲ
φλασκία ἢ ἀγκλιά. Λέγ. καὶ Κολοκυνθάπηδα ἀλ-
λαχοῦ.

Φλησκοῦρι. Εἶδος φυτοῦ. Τὸ Βληχώνιον ἢ Γλή-
χων-ονος τῶν ἀρχαίων (rouliot).

Φοβέρα=φοβέρισμα, ἀπειλή. «Τὸν πῆρε μὲ τὴν
φοβέρα» καὶ Φοβετσαίρης ὁ φοφοδεής.

Φραή. Ἡ φραγή, ὁ φραγμός. Λέγεται καὶ Φρά-
χτη, τὸ περίφραγμα.

Φρένα (τά). «Δὲν ἔχει τὰ φρένα του καὶ τὰ λο-
γικά του.» «Δὲν εἶνε μὲ τὰ φρένα του καὶ μὲ τὰ
σύγκαλά του,» τουτ. εἶνε ἔξω φρενῶν.

Φρίξη. Λέγεται ἡ ἔμφραξις τῆς κάτω κοιλίας, ἢ
ἡ δυσκοιλιάτης· καὶ φρίξης ὁ φιλάργυρος, μτφρ.

Φρίσουλο (κάρφος) καὶ πληθ. φρίσουλα. Καὶ φρύ-
γανα. Τὰ ξηρὰ ξυλάρια, ἢ ἄχυρα· καὶ ῥῆμα φρύσσω
τὸ φρύγω=ξηραίνω εἰς τὸ πῦρ.

Φρύδε (τό). Ἡ κορυφή ὀρεινοῦ μέρους.

Ψτάζυμα ἀντὶ ἐπτάζυμα. Εἶδος ἄρτου κατα-
σκευαζομένου μὲ ἄλευρον καὶ ἐραβίνους.

Ψτάκοιλα (τά) ἐπτάκοιλα· εἶδος σταφυλῆς ἀλ-
ληλοδιαδόχως φερούσης καρπὸν.

Ψτακάθαρο = ἐπτακάθαρον. «Ἐσχόνταψε στὸ
Ψτακάθαρο» τουτ. εἰς τόπον καθαρὸν ἢ ὁμαλόν.
Λέγεται καὶ Ψτακαθαρισμένος ὁ λίαν πανούργος ἢ
παμπόνηρος. Λέγεται καὶ ἐπὶ κακοήθους γυναικός.

Ψταλμῶς (ἢ Ψταλμός) ἐπίρρ. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ,
παρευθὺς, ἐν τῷ ἄμα.

Ψτακνύσι (τό) «Ἀλεῦρι ἢ ψωμί Ψτακνύσι» τὸ
ἐπτάκις κρησαρισθὲν, λεπτότατον καὶ λίαν λευκόν.

Ψτάψυχος (ἐπτάψυχος). Λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου
καὶ ζώου. Ὁ ἔχων ἰσχυρὰν κρᾶσιν ἢ ἀντέχων καὶ
δυσκόλως ἀποθνήσκων.

Ψτεξάδι, φτεξάδι καὶ ψεγάδι. Ἐλάττωμα ἢ ἔλ-
λειψις ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ πράγματος. Καὶ ψταίχτης
λέγεται ὁ πταίστης ἢ ἐνοχος, καὶ ῥῆμα ψταίω.

Ψτηνρόδωρος ἢ εὐθηνρόδωρος. Ὁ μεγαλόδωρος
καὶ μεταδοτικός, ἢ γενναῖος εἰς τὸ δίδειν.

Ψτουρά (τρ. πρ.) αὐξάνει ἢ πληθαίνει. «Τὸ ψωμί
ἢ τὸ στάρι ψτουρά.» § Ψτουρά ἢ φτορά πρ' ἄλ-
λοις σημ. διαρκεῖ ἢ διατηρεῖται. «Ψτουροῦν τὰ πο-
δήματα.»

Ψτόνο (τό) καὶ φτόνος ἢ φτοῦντος καὶ μπεφτοῦ-
νος ἢ μπεφτός καὶ μμποφτός. Ὁ δεινὰ ἢ ὁ τέτοιος
πρ' ἄλλοις.

Ψύρα (ἢ) ἐκ τοῦ φύραμα. Τὸ ἔλλειμμα. Καὶ ῥῆμα
ψυράσει ἢ γυρνᾷ. Καὶ ψυρασμένος, ὁ ἐλαττωθείς.

Ψυκάρι, τὸ θηκάρι ἢ θήκη τοῦ μαχαιρίου. Κο-
λεός, fourreau, gaine.

Ψυλακτάρι (τό) καὶ ψυλαχτό. Τὸ φυλακτήριον,
περίσπτον. Τέλεσμα, Amulette, Talisman (ἐγ-
κόλπιον.)

Ψυτάνι (τό) προφ. διὰ τοῦ d καὶ φύτρο.—Νέον
φυτὸν, ἔρνος, βλάστημα. Καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου· «Τί
φυτάνι ποῦ εἶνε!»

Ψυτσία (ἢ). Ἡ νεοφυτευθεῖσα ἄμπελος.

Ψύτρα, μτφρ. ἢ γενεά. «Νὰ πάρῃ ἄνεμος τὴ
ψύτρα του.»

Ψῶλι (τό) καὶ Προσψῶλι ἢ ψωλείτης. Τὸ προσ-
τιθέμενον ὦν ἐν τῇ ψωλεῖ ἵνα πηγαίνουν αἱ ὄρνι-
θες νὰ γεννοῦν ἐκεῖ, καὶ ῥῆμα ψωλλάζει = κἀθεται
ἐπὶ τῶν ὠν εἰς τὴν ψωλεάν.

Ψωτερά (τά). «ἔχει πολλὰ ψωτερά» ἀντὶ φῶτα
éclairages.

Ψωτὰ καὶ ψλόγα. «Εἶνε ψωτὰ καὶ ψλόγα,»
τουτ. πολὺ ἀκριβὲς, ἢ ὑπερόγκου ἀξίας.

Ψωτίκι (τό). Λέμεται τὸ παρὰ τοῦ ἀναδόχου
πρὸς τὸ νεοφώτιστον ἢ νεοβαπτισθὲν τέκνον περι-
βαλλόμενον χιτώνιον καὶ πληθ. ψωτίκια τὰ φιλο-
δωρήματα τοῦ ἀναδόχου. (Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΚΑ. Κατὰ τὸν Γυέρρουν ἡ
τάσις πρὸς τὸ κακοῦργεῖν ἀναπτύσσεται πρωῒμωτε-
ρον εἰς τοὺς ἄνδρας ἢ τὰς γυναῖκας· ἐνῶ πάλιν
παύει πρωῒμωτερον εἰς ἐκείνους. Οὕτως ἐκ χιλίων
ἀρρένων ἐγκληματιῶν, 19 ἦσαν ἡλικίας κατωτέρως
τῶν 16 ἐτῶν, 169 διέτρεχον τὸ 16 μέχρι τοῦ 21,
162 τὸ 21 μέχρι τοῦ 26, τὸ δὲ πλεῖστον τῶν
λοιπῶν εἶχεν ἡλικίαν 35 περίπου ἐτῶν. Ἐνῶ ἴσος
ἀριθμὸς θηλέων ἐγκληματιῶν ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἀνα-
λογία κατὰ τὰς αὐτὰς ἡλικίας, δηλαδὴ 14, 135
καὶ 158, τοῦ ἐπιλοίπου ἀριθμοῦ τὸ πλεῖστον μέρος
ἦτον ἡλικίας 40 — 50 ἐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡλικίας
τῶν 50 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἀναλο-
γία εἰς ἀμφοτέρω τὰ φύλα. Κατὰ τὰς ἐπισήμους
ἐκθέσεις τῶν δικαστικῶν τῆς Γαλλίας ἀρχῶν ἐξάγε-
ται ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν καταδίκων εἰσὶν ἄ-
γαμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δεγγεβίλλου, Μοργούου καὶ Μιχέλου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἡ-
ξησεν ἐν Γαλλίᾳ ἀναλόγως τῆς διαδόσεως τῆς παι-
δείας· οὕτω μεταξὺ 25,000 πάντη ἀγραμμάτων ἀ-
ναλογοῦν 5 ἐγκληματίαι, ἐνῶ μεταξὺ ἴσου ἀριθμοῦ
γινωσκόντων γράμματα ἀριθμοῦνται 6 ἐγκλημα-
τίαι, καὶ μεταξὺ ἴσου ὡσαύτως ἀριθμοῦ τελειοδι-
δάκτων 45 ἐγκληματίαι! (1).

Ὁ Γισκνέτος στηριζόμενος εἰς ἐπισήμους πολλῶν
ἐτῶν πληροφορίας ὑπολογίζει εἰς 10,000 τοὺς κατ'
ἔτος συλλαμβανόμενους ἐν τῇ πόλει τῶν Παρισίων
κλέπτας. Ἐκ τούτων, λέγει, πρέπει νὰ ὑπολογίσω-
μεν ὅτι οἱ ἐξακισχίλιοι εἰσὶν ἐκ τῶν κλεπτόντων
μόνον τὸ προστυχόν. Οἱ τρισχίλιοι ἐκ τῶν ἐχόντων
τὴν τόλμην τοῦ ἀρπάζειν τὰ βαλάντια καὶ λοιπὰ
πράγματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ θυλακίου. Καὶ ἐκ τούτων
δισχίλιοι μάλιστα ἔχουσι τὴν τόλμην νὰ παραβιά-
ζωσιν, ἀπόντων ὁμῶς τῶν οἰκητόρων, τὰς θύρας τῶν
οἰκιῶν. Χίλιοι μέχρι 120 εἰσέρχονται διὰ νυκτὸς ἢ
λάθρᾳ ἐν ταῖς οἰκίαις καίτοι μὴ ἀπόντων τῶν οἰκη-
τόρων. Ἐξακόσιοι περίπου ἐπὶ τέλους εἰσὶν ἐκ τῶν
χόντων τὴν τόλμην νὰ κλέπτωσι διὰ τῆς βίρας ἢ
καὶ μὲ δολοφονίαν.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Mereau de Jon-
nes, ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰ διάφορα
μέρη τῆς Εὐρώπης ἐπισυμβαινόντων ἐτησίως ἐγκλη-
μάτων παρατηρεῖται ἐν Ἑλβετίᾳ ὅπου ἀναλογοῦν
πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας ὡς 1, πρὸς 12,500.
Ὁ δὲ ἀνώτατος ὅρος ἐν Βυρτεμβέργῃ ὅπου ἀναλο-
γοῦν πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὡς 1, πρὸς 440. Ὁ δὲ
μέσος ὅρος ἀπαντᾷται ἐν Ὁλλανδίᾳ ὅπου ἀναλογοῦν
πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὡς 1, πρὸς 5000.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν τὸν ἀκόλουθον συγκριτι-
κὸν πίνακα τῶν ἐν ἔτει 1850 κατὰ τὰς διαφόρους
πρωτεύουσας φρενοβλαβῶν, σημειοῦντες καὶ τὴν
σχετικὴν πρὸς τὸν ὅλον ἐκάστης πόλεως πληθυσμὸν
ἀναλογίαν αὐτῶν·

Ὄνομα πόλεως	πληθυσμὸς	ἀριθ. φρενοβλ.	ἀναλογία
Λονδίνον	1,400,000	7,000	1, πρὸς 200
Παρίσιοι	890,000	4,000	1, " 222
Πετρούπολις	377,646	120	1, " 3,142
Νεάπολις	364,000	476	1, " 1,739
Κάϊρον	330,000	14	1, " 23,371

(1) Ἄρα ἡ παιδεία εἶναι ἀφορμὴ ἐγκλημάτων; Ἄπασι! Πῶς
λοιπὸν τοῦτο; Πλεῖστοι τῶν ἀργατῶν καὶ λοιπῶν τῆς κατω-
τέρας τάξεως θέλοντες νὰ βελτιώσωσι τρόπον τινὰ τὴν τύχην
τῶν τέχνων τῶν ἐκπαιδεύουσιν αὐτά. Αὐστυχῶς δὲ μὴ δυνάμε-
νοι εἰς πλεῖστοι ν' ἀριστεύωσι δὲν δύνανται ἀκολούθως καὶ νὰ
ποριζῶνται τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἢ καὶ τῶν οἰκογενειῶν
τῶν, καὶ οὕτω μὴ δυνάμενοι νὰ ζῶσι πλέον ὥς ἔξω ἐν τῇ πα-
τρικῇ οἰκίᾳ, μὴδ' ἔχοντες τοὺς τρόπους νὰ ζῶσι κατὰ τὴν νέαν
κοινωνικὴν αὐτῶν τάξιν ἀναγκάζονται νὰ καταφεύγωσιν εἰς ἀ-
νομήματα! Αὐτὸ τοῦτο κακὴ τύχη φεδοῦμαι πολὺ μὴ συμβῆ
καὶ παρ' ἡμῖν. . .

Μαδρίτη	201,000	60	1, " 3,350
Ῥώμη	184,008	320	1, " 481
Μεδιόλανα	150,000	618	1, " 242
Τουρίνον	114,000	331	1, " 344
Φλωρεντία	80,000	236	1, " 338
Δριόδη	70,000	150	1, " 466

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Δυρῶ ἀπὸ τοῦ ἔτους
1816 μέχρι τοῦ 1840 ἐξηρέθησαν ἐν Γαλλίᾳ ἕνεκα
σωματικῶν ἐλλείψεων καὶ μικροῦ ἀναστήματος ἐξ
7,321,609 κληρῶν, 4,416,527 νέοι· ὥστε ἐν
διαστήματι 25 ἐτῶν τὸ ἐν πέμπτον σχεδὸν τῶν
κληρωθέντων εὗρέθη ἀνίκανον. Ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν
ἡῤῥανε κατ' ἔτος σχετικῶς πάντοτε πρὸς τὸν ἀριθμὸν
τῶν κληρουμένων. Οὕτως ἐν ἔτει 1816, ἐκ 280,
296 κληρωθέντων ἐξηρέθησαν 30,099. Ἐν ἔτει 1820,
ἐκ 288,828 ἐξηρέθησαν 40,942. Ἐν ἔτει 1830, ἐκ
294,593 ἐξηρέθησαν 54,779. Καὶ ἐν ἔτει 1840, ἐκ
301,487 ἐξηρέθησαν 67,931. Ὥστε παραβάλλοντες
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξαιρεθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1816
πρὸς τὸν τοῦ ἔτους 1840, βλέπομεν ὅτι σχεδὸν ἐδι-
πλασιάσθη. Καὶ ἐπειδὴ πλεῖστοι τούτων ἐξηρέθησαν
ἕνεκα τῆς σμικρότητος τοῦ ἀναστήματος αὐτῶν, ἡ-
ναγκάσθη ἡ κυβέρνησις νὰ ἐλαττώσῃ ἐπὶ ἐν ἑκατο-
στὸν τὸ ὕψος τὸ πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀ-
παιτούμενον, καὶ οὕτως ἀντὶ ἑνὸς μέτρου καὶ $\frac{57}{100}$
ὥρισεν, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν μέτρον καὶ $\frac{56}{100}$.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τοῦ ἀρμοδίου τῆς
Γαλλίας ὑπουργοῦ ἀπεβίωσαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐξ
αἰφνιδίων θανάτων καὶ μέθης·

Ἐν ἔτει 1835	αἰφνης	6,492	ἕνεκα μέθης	220
1836	"	6,529	"	255
1837	"	6,263	"	186
1838	"	5,892	"	215
1839	"	6,632	"	230
1840	"	6,805	"	242
1841	"	7,296	"	274

Ἐν διαστήματι 7 ἐτῶν 45,609 " " 1,622

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Φρεγιέρου ἐν δι-
στήματι δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1825 μέ-
χρι 1841 ἐφυλακίσθησαν ἐν Γαλλίᾳ λόγῳ ἀλπίας
καὶ ἐπαιθείας 83,287 ἄτομα· δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ

ἔτους 1825	μέχρι τοῦ 1830	ἀλλῆται	16,804	ἐπαῖται	5084
1831	"	1836	"	18,884	" 9830
1837	"	1841	"	18,159	" 13536
				53,847	" 28440

Τὸ ἔτος 1866 ἀπεβίωσαν ἐν Γαλλίᾳ 20 ἄνθρω-
ποι ἄνω τῶν 400 ἐτῶν ἡλικίας, ἐξ ὧν ἡς διέτρεχε
τὸ 108 ἔτος.